

CALEA MĂNTUIIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Postul cel duhovnicesc

Suntem în vremea Postului Crăciunului. Bucurie a osteneții și osteneală a bucuriei, întru așteptarea coborârii lui Hristos în ieslea sufletului nostru. În numărul trecut al publicației noastre făceam referire la dimensiunea trupească a postirii, adică la postul cel trupesc.

Postul înseamnă nu numai reținerea de la anumite mâncări, ci și înfrânarea poftelor trupului, înălțarea minții și a inimii spre Părintele Cerească. Privit doar ca abținere de la mâncare, postirea va deveni simplă înfometare, dietă alimentară. Pentru a deveni folositor sufletului, postul trebuie împletit cu rugăciunea și cu fapta bună îndreptată către semenii. Postul și rugăciunea trebuie să se regăsească în întreaga noastră existență, în modul nostru de a fi, de a ne manifesta în relația cu Dumnezeu și cu semenii.

Atunci când gura postește, trebuie ca întreaga noastră ființă să postească și să se descopere ca fiind postitoare. Astfel, mintea trebuie să postească, ochii să postească, toate pornirile spre poftă ale trupului să fie în stare de post, adică de curăție și înfrânare.

De asemenea, postul fără dragoste este un exercițiu fără acoperire, fără finalitate, care poate deveni dăunător pentru noi și viața semenilor noștri.

Iată o caracterizare a postirii de-săvârșite:

- *postul trebuie împreunat cu rugăciunea*, pentru că „diavolul nu iese decât cu rugăciune și cu post” (Matei 17, 21);

- *postul trebuie împreunat cu milostenia*, pentru că deviza primilor creștini era „să postim ca să miluim pe cei în suferință și necazuri”;

- *postul trebuie împreunat cu smerenia* prin care evităm mândria și slava deșartă;

- *postul trebuie împreunat cu în-*

frânarea, căci zicea Sfântul Ioan Gură de Aur: „ce folos dacă gura nu mănâncă carne, iar cu hulele și cu vorbele cele necuviincioase rupem din trupul fraților noștri. Ce folos a ne înfrâna ochii de la privescări necuviincioase, dar cu inima dorim cele rele fraților noștri”;

- *postul trebuie împreunat cu dragostea*, pentru că postul fără iubirea de semenii nu aduce niciun folos.

Postul este strâns legat de coborârea lui Hristos în inima noastră, în Sfânta Împărtășanie. Aceasta este de fapt finalitatea postirii: împărtășirea de Hristos în chip real cu Sfintele Taine. Crăciunul fără împărtășire nu și are sens. Prin Împărtășire descoperim Crăciunul ca și coborâre a lui Dumnezeu la noi. În afara Potirului euharistic nu vom reuși să pătrundem în taina Nașterii și a ieslii din Betleem pentru ca astfel să cunoaștem ceea ce a făcut El pentru noi, prin coborârea Sa din slava Tatălui.

În acest sens al împărtășirii din Hristos, perioada Postului Crăciunului presupune nu doar rânduiri și slujbe speciale, ci și asumarea unui mod de viață integrat în mesajul duhovnicesc al acestor slujbe. Numai așa, postul va crea o nouă stare în devenirea existenței noastre în Biserică.

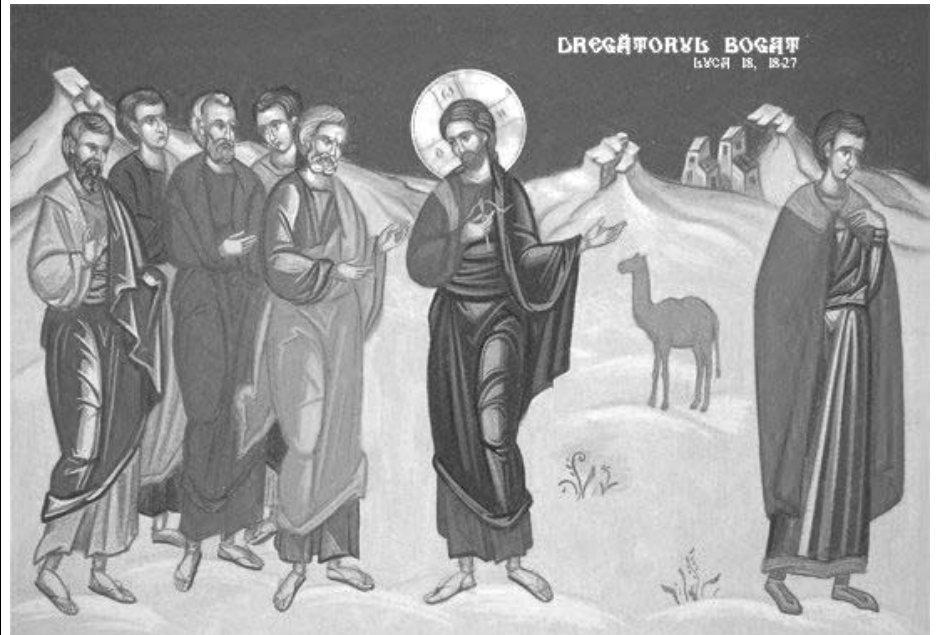
Prin postire participăm la o dimensiune duhovnicească în care cunoaștem că această viață nu are scop în sine, ci trimite permanent spre cea care va să vină. Și aceasta rămâne de fapt dimensiunea firească a Postului: să orienteze preocupările noastre dinspre lumea aceasta materială, mărginită, către Împărăția cea veșnică, către bucuria viețuirii cu Dumnezeu.

Pr. Lucian FARCAȘIU

PREDICA

Dregătorul bogat – păzirea poruncilor Duminica a XXX-a după Rusalii

„În vremea aceea un om oarecare s-a apropiat de Iisus și L-a întrebat, zicând: Învățătorule bune, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică? Iar Iisus i-a zis: pentru ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun, decât numai singur Dumnezeu. Știi poruncile: să nu faci desfrânare, să nu ucizi, să nu furi, să nu fii mărturie mincinoasă; cinstește pe tatăl tău și pe mama ta. Iar el I-a răspuns: toate acestea le-am păzit din tinerețile mele. Auzind acestea, Iisus i-a zis: încă una îți mai lipsește: vinde toate câte ai și le împarte săracilor și vei avea comoară în ceruri; apoi vino și urmează Mie. Dar el, auzind acestea, s-a întristat, căci era foarte bogat. Văzându-l că s-a întristat, Iisus a zis: cât de greu vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei ce au averi! Căci mai lesne este pentru cămilă să treacă prin urechile acului, decât pentru bogat să intre în împărăția lui Dumnezeu. Iar cei care au auzit acestea, au zis: atunci cine poate să se mântuiască? Iar Dânsul a răspuns: cele ce nu sunt cu puțință la oameni sunt cu puțință la Dumnezeu” (Luca 18, 18 – 27).

Evangelia de astăzi ne prezintă un tânăr dregător bogat care dorea să devină mai bun, să devină cetățean al cerului. De aceea, se apropie de Iisus Hristos întrebându-L ce să facă pentru a moșteni viața veșnică. Domnul i-a răspuns că trebuie să păzească poruncile, adică să îplinească voia sfântă a Tatălui cerească, exprimată în aceste porunci (Luca 18, 20).

Dregătorul declară că le-a păzit din tinerețile lui și, dornic de desăvârșire, aștepta de la Hristos mai mult. Când Domnul îl sfătuiește pe acesta să renunțe la averii, să miluiască pe săraci, după care să-L urmeze pe Dânsul, dregătorul a plecat trist. De aici rezultă că Mântuitorul ne primește la El, ne dă sfințenia și Împărăția Sa. Dar, pentru aceasta trebuie să ne eliberăm de patimi și de toate grijile și plăcerile pământești care ne înrobesc.

În această Duminică dorim să ne oprim atenția asupra acelei porunci care-i lipsea bogatului, asupra aceluia singur lucru pe care nu-l avea, dar care era extrem de important în evoluția sa spirituală. Pentru că doar „un lucru” poate să schimbe totul și în lumea spirituală a unui om. Poate să facă viața plină și roditoare, sau dimpotrivă sterilă. Acesta este cazul tânărului bogat

care a venit la Mântuitorul, după cum aflăm din Evangelia de astăzi. Deși era bogat, nu era pe deplin satisfăcut. Unii psihologi cred că nemulțumirea nu este neapărat un semn de slăbiciune, ci de creștere. Ei sugerează că oamenii care trăiesc o neliniște sunt de fapt împinși de o putere interioară spre un nou stadiu al creșterii lor. Aceasta înseamnă că nu trebuie să ne ajustăm după stadiul actual, ci să o luăm la pas înainte, spre noul stadiu spre care ne împinge nemulțumirea. Cu alte cuvinte, Dumnezeu nu ne lasă să trăim mulțumiți de noi, la un stadiu animalic, ci ne umple inimile cu un uriaș gol, până când, asemenea tânărului bogat, vom începe să căutăm „viața de veci”.

Mergând pe firul conversației, observăm că pentru prima oară în viața sa, tânărul a auzit pe cineva vorbind despre nevoile profunde ale sufletului și a întrebat: „Învățătorule bune, ce să fac ca să moștenesc viața de veci?” Iar Iisus i-a spus: „Știi poruncile: să nu faci desfrânare, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta”. Iar tânărul a răspuns: „Toate acestea le-am păzit din tinerețile mele”.

Continuare în pagina 2
Traian NOJEA

Din sumar

- ▶ „Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni”. Chipul evanghelic al Sfântului Apostol Andrei
pagina 2, Marius Nedelcu
- ▶ Începutul Postului Nașterii Domnului la Facultatea de Teologie din Arad
pagina 3, Ioan Lazăr
- ▶ Părintele Constantin Necula a conferențiat la Arad
pagina 3, Arhim. Teofan Mada
- ▶ Știri
pagina 4

Dregătorul bogat – păzirea poruncilor

Urmare din pagina 1

Cu câtă mândrie trebuie că a spus aceste cuvinte! Dar Iisus când aude aceste, îi spune: „Încă un lucru îți lipsește: vinde toate câte ai și le împarte săracilor și vei avea comoară în ceruri; apoi vino și urmează Mie”. La auzul acestor cuvinte tânărul s-a întristat, pentru că era foarte bogat. A plecat, fără să mai vrea să mai vorbească cu Iisus Hristos vreodată...

Pentru că doar „un lucru” îl ținea departe de Dumnezeu: bunurile lui. S-a lăudat că a respectat toate poruncile. Mântuitorul l-a testat atunci. „Să nu ai alți dumnezei afară de Mine”. Aici tânărul bogat a clacat, pentru că el avea alți dumnezei mai importanți decât adevăratul Dumnezeu. La acest test reacția sa, ne spune Evanghelia, a fost următoarea: „s-a întristat, căci era foarte bogat”. Acum a înțeles că drumul spre Dumnezeu presupune predarea tuturor iubirilor, inclusiv a celei de bani, pentru iubirea de Dumnezeu. Iubirea sa, ca a multora, stătea în lucrurile materiale. Doar „un lucru” îi stătea în cale pentru a ajunge în Împărăția cerurilor, dar acel „un lucru” era suficient ca să piardă lupta.

„Vinde toate câte ai și le împarte săracilor și vei avea comoară în ceruri; apoi vino și urmează Mie”. Aceasta a fost „rețeta specială” dată de Iisus Hristos unei persoane cu nevoi speciale. Iisus nu spune aici că sărăcia este o cerință sau

un ideal pentru oricine. Și în nici un caz nu critică bunurile materiale. Nu există nici un indiciu biblic cum că Iisus i-ar fi cerut vreodată lui Iacov sau lui Ioan să renunțe la barca de pescuit, nici că i-ar fi cerut Mariei și Martei să își vândă casa din Betania. Domnul, ca un Medic Bun, nu prescrie același medicament pentru orice pacient. Tânărul lăsase ca bunurile lui să crească asemenea unui zid între el și Dumnezeu. Iisus nu a avut nevoie decât de o privire pentru a-l diagnostica, privind în sufletul lui. De aceea i-a spus: „Du-te și vinde tot ce ai”.

Care este oare acel „un lucru” ce ne ține departe de Dumnezeu? Oricare ar fi, trebuie să îl tratăm ca și cum ar fi cancer. Scăpați imediat de el, oricât de dureros ar fi, tăind chiar în carne vie, iar apoi veniți, urmați-mi – ne spune Domnul. Acest „un lucru” poate să fie alcoolul. Lăsat de capul lui, alcoolul pătrunde fibra omului în profunzime, îi preia voința și devine ca o boală, ucigând capacitatea respectivului de a lua decizii pentru el. La alții, acest „un lucru” poate să fie succesul. Destramă caracterul, îi transformă în aroganți, snobi, nerecunoscători. Sau acel „un lucru” poate fi banul. Îngustează perspectiva omului și îl face să vadă totul, bunuri și oameni deopotrivă, exprimat în lei „grei”...

„Un lucru îți lipsește”. Da, veți spune, dar acest tânăr a respectat toate

celelalte porunci. De ce l-a condamnat atunci Iisus pentru „un lucru”? Marele filosof grec Socrate pretindea că o persoană este în regulă din punct de vedere moral dacă aspectele negative din viața sa sunt egale într-o balanță imaginară de aspectele pozitive. Dacă ar fi cântărite viciile și virtuțile unui om, și s-ar vedea că virtuțile cântăresc mai mult decât viciile, atunci acest om, spunea Socrate, este un om bun, moral vorbind. Dacă un om ar fi zgârcit, dar în rest bun, atunci înseamnă că nu e nimic în neregulă cu el; dacă are un temperament violent dar este darnic cu cauzele bune, atunci avem în față o persoană morală. Platon, pe de altă parte, nu era de acord cu Socrate. El afirma că personalitatea unui om, asemenea unui lanț, este atât de puternică cât veriga cea mai slabă. Scara căreia îi lipsesc câteva lemne este inutilă. Barca ce are o singură scândură putrezită se va scufunda, chiar dacă toate celelalte sunt perfecte...

Dumnezeul nostru gândește din acest punct de vedere ca Platon, nu ca Socrate. Un lucru, spune El, poate să dea totul peste cap. Un singur păcat poate să ruineze o viață altfel morală. „Un lucru îți lipsește”, i-a spus El tânărului bogat din Evanghelia de astăzi. „Pentru că cine va păzi toată legea”, scrie Sfântul Apostol Iacov, „dar va greși într-o singură poruncă, s-a făcut vinovat față

de toate poruncile. Căci Cel ce a zis: Să nu săvârșești adulter, a zis și: Să nu ucizi. Și dacă nu săvârșești adulter, dar ucizi, te-ai făcut călcător de lege” (Iacov 2, 10 – 11).

Când Domnul nostru Iisus Hristos i-a întâlnit pe Andrei, Matei, Iacov, Ioan, Petru și pe alți apostoli, le-a adresat invitația: „Urmează-Mi!”. Se notează în Evanghelia faptul că aceștia au răspuns lăsând toate și l-au urmat pe Domnul. Aceeași invitație îi este adresată și tânărului bogat: „Vino de urmează-Mi Mie”. Am putea spune că și el a fost invitat de Iisus să fie apostol ca Matei, Petru, Ioan. Dacă l-ar fi urmat pe Domnul, astăzi probabil l-am fi avut în calendar, menționat ca Apostol; nu l-a urmat, așa că nici măcar numele nu i-l știm. „Un lucru” l-a ținut departe de Dumnezeu – iubirea lui pentru bunuri.

Care este acel „un lucru” în viața noastră? Este vreun păcat de care refuzăm să ne despărțim? Este vreo parte din noi pe care refuzăm să o deschidem în față lui Dumnezeu? Avem cumva vreo iubire care este deasupra iubirii ce i-o purtăm lui Dumnezeu? Există vreo persoană pe care refuzăm să o iertăm? Orice ar fi, mesajul lui Hristos pentru noi este acesta: chiar și un singur păcat, atâta timp cât nu renunțăm la el și nu căutăm iertarea lui Dumnezeu, ne poate ține în afara Împărăției cerurilor...

„Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni”. Chipul evanghelic al Sfântului Apostol Andrei

Sfântul Apostol Andrei, prăznuit pe 30 noiembrie, este unul din cei doisprezece ucenici apropiați ai Mântuitorului, primul chemat la slujirea apostolească și primul dintre Apostoli care a mărturisit cu multă putere că Iisus Hristos este Mesia Cel profețit și așteptat de poporul evreu. Sfântul Andrei a cunoscut bine legea iudaică și profețiile despre Hristos, l-a cunoscut bine pe Domnul, astfel că a fost un bun propovăduitor al Evangheliei într-un spațiu foarte mare, el trecând și prin teritoriul Dobrogei și pe la Gurile Dunării.

Sfântul Andrei a fost fratele Sfântului Apostol Petru. Amândoi erau de neam iudeu din regiunea Galileea, mai precis din cetatea Betsaida care se afla lângă Marea Galileii. Galileea era una din provinciile marginase ale evreilor, considerată prea departe de centrul politic și religios, Ierusalimul, și supusă amestecului cu diferite credințe și concepții care veneau din spații religioase străine de iudaism. Mântuitorul o numește „Galileea neamurilor”. Betsaida era cea mai mică cetate a Galileii, de fapt era ca un sat, unde majoritatea bărbaților se ocupau cu pescuitul. Pe tatăl lui Andrei și al lui Petru îl chema Iona, și el își învățase fiii de mici meșteșugul pescuitului. Din apele, uneori limpezi și liniștite, alteori tulburate de furtuni ale Mării Galileii, Petru și Andrei culegeau

cu multă trudă peștele prețios. Acești iudei, în inimile cărora nu era meșteșug, pentru că le aveau îndreptate mai mult spre cer decât spre pământ, deși ochii lor căutau mereu spre adâncul apelor, știau că existența lor este în mâna lui Dumnezeu, că depind de bunăvoința cerului. Așa petreceau acești Apostoli înainte de a afla adevărul, care este Hristos. Iona nu i-a învățat pe Andrei și pe Petru numai acest meșteșug pământesc, ci i-a învățat și cuvintele pline de înțelepciune și de adevăr ale lui Moise, ale profeților, ale dreptilor. Ei știau prea bine despre Bunul Dumnezeu, știau toată legea veche, știau că din neamul lui David va veni Mesia, Hristos Cel mult așteptat, izbăvitorul neamului omenesc. Îl așteptau pe Hristos și-l doreau din toată inima. Așa le era viața.

Andrei și Ioan au fost ucenicii Sfântului Ioan Botezătorul

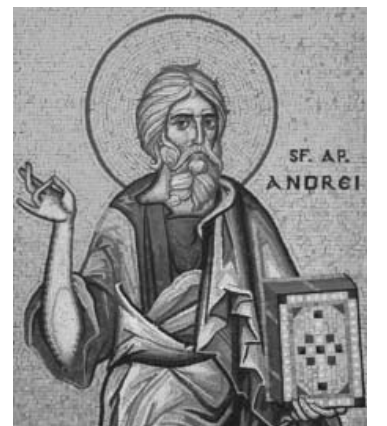
Sfântul Apostol Andrei a fost ucenic al Botezătorului Ioan. A ascultat cuvintele înflăcărâte ale acestuia, s-a călit lângă el, și-a ascuțit înțelepciunea și atenția. A crezut că Ioan era Mesia până când acesta a spus: „Eu botez cu apă, dar în mijlocul vostru se află Acela pe care voi nu-L știți, cel care vine după mine, Care înainte de mine a fost și Căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălțămintei”. Andrei a înțeles că pe Mesia avea să-l întâlnească în curând. La fel și un alt Apostol, entuziast ca și

Andrei, Sfântul Ioan. Deși paginile Evangheliei nu o spun foarte clar, Ioan și Andrei au fost foarte buni prieteni. Amândoi au fost ucenicii Botezătorului, amândoi l-au urmat desăvârșit pe Hristos. Andrei și Ioan erau lângă Ioan Botezătorul când acesta l-a văzut pe Hristos și zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu”. Cei doi au plecat după Hristos. Domnul văzându-i i-a întrebat: „Ce căutați?” Ei i-au spus că vor să vină unde El locuiește. Evanghelia spune în continuare: „El le-a zis: Veniți și veți vedea. Au mers deci și au văzut unde locuia; și au rămas la El în ziua aceea. Era ca la ceasul al zecelea.” Andrei și Ioan sunt primii care l-au cunoscut pe Domnul. Andrei a vestit imediat lui Petru: „Am găsit pe Mesia”.

Întâlnirea decisivă cu Mântuitorul, la Marea Galileii

Acest eveniment este istorisit în Evanghelia după Ioan. Se pare că în paginile Sfintei Scripturi sunt redată mai multe întâlniri între Mântuitorul și acești primi ucenici apropiați. Acesta a fost un moment. Evanghelistul Matei redă un alt moment. După această întâlnire cu Mesia, Andrei și Petru s-au întors la ale lor, la pescuit. Își ajutau tatăl să întindă mrejele. Domnul le-a dat timp. Trebuia ca în inima lor să incolțească sămânța credinței, trebuia ca ei să devină un teren bun unde Domnul să sădească cuvintele și învățăturile Lui. Dar mai mult decât toate, ei trebuiau

să își dorească acest lucru. Deși erau cu tatăl lor Iona, deși munceau la mreje, Andrei și Petru se gândeau la Cel pe care îl întâlniseră. Andrei a spus că l-a găsit pe Mesia. A fost doar entuziasm tineresc? Evanghelistul Matei dovedește că mărturisirea lui Andrei a fost profundă. Hristos îi cheamă ultima dată pe Apostoli atunci când și-a început activitatea învățătoarească. Evanghelistul Matei este foarte clar: „Atunci a început Iisus să propovăduiască și să spună: Pocăiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor. Pe când umbla pe lângă Marea Galileii, a văzut pe doi frați, pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei, fratele lui, care aruncau mreaja în mare, căci erau pescari. Și le-a zis: Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni. Iar ei, îndată lăsând mrejele, au mers după El”. Câtă putere din partea acestor oameni, să renunțe la tot ce au și să urmeze pe Acela care le era încă necunoscut. Petru avea să-l întrebe pe Domnul ce va fi cu ei, cei care au lăsat casă și familie pentru a-l urma. Domnul le-a făgăduit Împărăția cerurilor. Andrei și toți ceilalți apostoli și-au dorit cel mai mult împărăția cerurilor, i-au depășit pe toți ceilalți în căutarea lui Dumnezeu. Iată cum se încheie istorisirea despre Apostolul Andrei cuprinsă în Sinaxarul său: „Acum șade la masa cea gătită lui, după făgăduința cea nemincinoasă, ca să mîncați și să beți la masa Mea, întru Împărăția Mea. Și se

roagă neîncetat pentru noi, cei luminați prin propovăduirea lui, ca de păcate pocăindu-ne și curățându-ne să ne învrednicim și noi aceleiași Împărății, cu darul Domnului nostru Iisus Hristos, căruia I se cuvine toată slava și închinăciunea, împreună și Părintelui Său, Celui fără de început, și Preasfântului, Bunului și de viață făcătorului Său Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin”. În paginile Sfintei Scripturi, Apostolul Andrei nu a mai fost pomenit cu numele, în afara acestor evenimente de la început. Știm că a petrecut în ascultare de Mântuitorul și în dragostea față de Dumnezeu, predicând cu multă râvnă și smerenie Evanghelia mântuirii până când a luat cununa mucenicească la Patras, în Grecia. Andrei a trecut și prin Dobrogea și pe la Gurile Dunării, a vindecat păcatul și a alungat diavoli, și a chemat la mântuire pe strămoșii noștri.

Marius NEDELCU
(sursa: ziarullumina.ro)

Începutul Postului Nașterii Domnului la Facultatea de Teologie din Arad

Postul Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos este și pentru studenții Facultății de Teologie Ortodoxă „Iarion V. Felea” din Arad o perioadă de intensificare a pregătirii duhovnicești, de sfințite a gândurilor, a trupului și sufletului, prin participarea la Sfânta Liturghie, prin înfrânare de la mâncare și băutură, prin înmulțirea rugăciunii personale și alte nevoi prin care au căutat dobândirea darurilor dumnezeiești. Postul Nașterii Domnului este o chemare la pocăință, la desăvârșire sufletească pentru a primi așa cum se cuvine pe Mântuitorul Hristos. În prima zi a postului s-a citit rugăciunea *ce se citește la începutul fiecărui post* prin care cerem lui Dumnezeu, să ne întărească cu puterea Lui spre slava numelui Său cel sfânt, spre iertarea păcatelor noastre, spre omorârea patimilor și stârpirea a tot păcatul dar și pentru a spori în virtute prin petrecerea în mod bineplăcut lui Dumnezeu în toate zilele vieții noastre, știut fiind că fără ajutorul lui Dumnezeu nu putem face nimic (Ioan 15,5). În fiecare dimineață s-a săvârșit Sfânta Liturghie, urmată de un cuvânt de învățătură din partea unuia dintre studenții facultății. Studentul Ursu Mihail-Iuliu a arătat că „Scopul postului este redobândirea dreptei raportări la Dumnezeu și la creație. Atât truște cât și sufletește. Trupul nostru este însuflețit și sufletul întrupat, nu se pot zidi separat, ele se influențează reciproc. Astfel trebuie să urmăm sfatul lui Avva Longhin care spune: «Dă sânge și ia duh». Trebuie să oferim trupului doar cele necesare pentru a ne folosi de el pentru lucrarea virtuților sufletului nu să-i împlinim poftele. Astfel vom curăța templul Duhului Sfânt și atunci vom întâmpina sărbătoarea Nașterii Domnului cu nădejdea împlinirii făgăduinței: «Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi, și vom veni la el și vom face locaș la el» (Ioan 14,23)”. În prima zi a Postului Nașterii Domnului cinstim pe Cuviosul Paisie de la Neamț. În *Autobiogra-*

fia unui stareț el spune: „Începătorii nu pot niciodată să adapteze cărțile, stării lor proprii, ci sunt invariabil luați de valul cărții... dacă o carte vorbește de ascultarea necondiționată sub îndrumarea unui părinte de Dumnezeu purtător, începătorul va simți inevitabil o dorință după cea mai strictă viață în supunere desăvârșită față de un bătrân. Dumnezeu nu a dat vremurilor noastre această viețuire, dar cărțile Sfinților Părinți care o zugrăvesc, pot înrăuri atât de puternic un începător, încât din lipsă de experiență și neștiință el se poate ușor hotărî să lase locul în care trăiește și unde are totul pentru a lucra mântuirea lui și să înainteze duhovnicește și să rătăcească căutând visul imposibil al unei vieți desăvârșite ce s-a imprimat viu și nălucitor în închipuirea sa. Sfinții Părinți scriau despre marile

daruri duhovnicești nu atât ca cineva să năzuiască fără discernământ să le îplinească ci pentru ca a aceia ce nu le au să-și recunoască propria neputință și marile neajunsuri și să se plece spre smerenie, care e de mare trebuință pentru cei ce caută mântuirea”^a. Dar atât pentru dobândirea smerenie dar și pentru a învăța din ele calea spre mântuirea sufletului, Cuviosul Paisie îndeamnă:”Să nu zici părinte că ajunge una sau două cărți pentru edificarea sufletului. Doar nici albina nu adună mierea dintr-o floare sau două ci din mai multe. Așa și pe cel ce citește cărțile Sfinților Părinți, una îl învață credința sau dreapta cugetare, alta îi vorbește de tăcere și rugăciune, alta îi spune de ascultare, smerenie și răbdare, alta îi propovăduiește iubirea către Dumnezeu și aproapele. În scurt din multe scrieri patristice omul

învață viața evanghelică”^b. Despre el se spune că „citea Scriptura din pricina iubirii sale pentru Domnul și dorind cu osârdie să-I slujească prin lucrarea poruncilor Lui...El își pirona mintea sa în scripturi și își unea sufletul său cu Dumnezeu prin iubire și rugăciune, urmând porunca Mântuitorului: «Cercetați Scripturile fiindcă credeți că în ele aveți viața veșnică» (Ioan 5,39). În ce privește postul, pentru Cuviosul Paisie era ceva firesc pentru el, mânca foarte puțin și niciodată nu-și dezlega postul pentru bătrânețe sau slăbiciune. Băutură spirtoasă n-a băut din tinerețele sale^c. Despre înfățișarea lui se spune că: fața lui era albă și luminoasă și uscată din înfrânare. Căutătura lui lină și blândă. Era blând la nărav și liniștit, cuvântul era smerit și lipsit de îndrăzneală, ochii lui vărsau lacrimi^d. S-a mutat din această viață la 15 noiembrie 1794, și a fost așezat cu liniște și pace la Mănăstirea Neamț. Postul Nașterii Domnului este un prilej de a-L cunoaște pe Dumnezeu și a dobândi astfel fericirea Împărăției cerurilor precum învață troparul praznicului: „Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii Lumina cunoștinței; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor, de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ție”.

Pr. Ioan LAZĂR

NOTE:

a. Cuviosul Paisie de la Neamț (Velickovski), *Autobiografie unui stareț*, Editura Deisis, Sibiu, 1996, p. 14

b. Cuviosul Paisie de la Neamț (Velickovski), *Autobiografie unui stareț*, p. 34

c. Cuviosul Paisie de la Neamț (Velickovski), *Autobiografie unui stareț*, p. 268

d. Cuviosul Paisie de la Neamț (Velickovski), *Autobiografie unui stareț*, pp. 287-288

Părintele Constantin Necula a conferențiat la Arad

Sala „Regele Ferdinand” a Primăriei Aradului s-a dovedit a fi neîncăpătoare pentru conferința de luni seara (21 noiembrie 2016) a Părintelui Constantin Necula. Cei prezenți s-au bucurat de prezența, expunerea și de dialogul cu invitatul atât de mult așteptat de bunici, părinți, tineri și copii din județul Arad, dar și din participanți veniți din Timișoara, Oradea și Deva.

Părintele Constantin a subliniat, printre multe altele, faptul că mărturisirea Cuvântului lui Dumnezeu poate astăzi să întâlnească închidere și refuz, moduri de a gândi și de a trăi care sunt depărtate de căutarea lui Dumnezeu și a adevărului. Omul contemporan este adesea încurcat și nu reușește să găsească răspuns la atâtea

întrebări care-i agită mintea sa cu referință la sensul vieții și la problemele care locuiesc în adâncul inimii sale. Omul nu poate eluda aceste întrebări care ating semnificația despre sine și a realității, nu poate trăi într-o

singură dimensiune! În schimb, adesea este îndepărtat de căutarea esențialului în viață, în timp ce îi este propusă o fericire efemeră care mulțumește pentru un moment, dar lasă, foarte repede, tristețe și insatisfacție.

Lumea de astăzi are nevoie de persoane care să vestească și să mărturisească faptul că Iisus Hristos ne învață arta de a trăi, drumul adevăratei fericiri, bucuria de a fi creștin, pentru că El însuși este drumul

vieții; persoane care să aibă ele însele înainte de toate privirea îndreptată spre Iisus, Fiul lui Dumnezeu: cuvântul vestirii trebuie să fie mereu cufundat într-un raport intens cu El, într-o intensă viață de credință, fapte bune și rugăciune.

Lumea de astăzi are nevoie de persoane care să-i vorbească lui Dumnezeu, pentru a putea vorbi despre Dumnezeu. Și trebuie să ne amintim mereu și că Iisus Hristos nu a mântuit lumea prin cuvinte frumoase sau mijloace vizibile, ci prin exemplu cel mai desăvârșit, prin Crucea Sa și Învierea Sa. Biserica este mamă, spațiul tuturor celor mântuiți, locul bucuriei, comuniunea sfinților, care privesc cu dragoste la noi.

Arhim. Teofan Mada

ȘTIRI

Hramul bisericii vechi a Mănăstirii Hodoș-Bodrog

În ziua praznicului *Intrarea Maicii Domnului în Biserică*, 21 noiembrie 2016, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului a fost prezent în mijlocul obștii monahale și pelerinilor de la Mănăstirea Hodoș-Bodrog, pentru a prăzni hramul bisericii celei vechi. Aceasta este cea mai veche construcție din ansamblul mănăstiresc datând din a doua jumătate a sec. XIV, mai precis din anul 1370. Construcția bisericii este executată în stil triconc bizantin, stil răspândit în întregul Orient creștin, iar începând din sec. XIV și în Țările Române. Amintim și faptul că două din bisericile mănăstirilor Sfântului Munte poartă același hram; lucru care ne îndreptățește să evidențiem legătura acestui străvechi așezământ monahal din parte de Vest a țării, cu lumea bizantină.

Cu acest prilej binecuvântat, Chiriarhul a săvârșit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie arhierescă, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi.

În cuvântul de învățătură pus sub titlul „În Biserică slavei sfinte”, Înaltpreasfinția Sa a vorbit credincioșilor despre ținuta creștină după exemplul Maicii Domnului în Biserică și față de aceasta, privită atât ca instituție cât și ca sfânt locaș. În anul omagial dedicat educației religioase a tineretului creștin ortodox este de stăruit

aparte, desigur, pe latura respectivă, a subliniat Ierarhul arădean.

În acest cadru sărbătoresc a fost sărbătorită astăzi de către viețuitorii și pelerinii arădeni ocrotitoarea Sfintei Mănăstiri a Bodrogului, care de altfel este ocrotitoarea tuturor mănăstirilor și a tuturor monahilor, este de fapt prima monahie, ea trăind în Sfânta Sfințelor o viață desăvârșită, model de viață la care este chemat orice monah sau monahie.

La final, în numele tuturor viețuitorilor și credincioșilor prezenți, părintele stareț Grigorie Timiș, a mulțumit Înaltpreasfinției Sale pentru participarea la hramul bisericii vechi a mănăstirii și pentru toată dragostea și purtarea de grijă față de obștea monahală din această străveche vatră monahală.

Slujire arhierescă în Parohia Șimand

În Duminica a 26-a după Rusalii, 20 noiembrie 2016, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a săvârșit Sfânta Liturghie în biserica cu hramul „Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul”, din Parohia Șimand, dând curs invitației părintelui paroh Gabriel Gosta. Din sobor, pe lângă părinții slujitori din această parohie și cele învecinate, a făcut parte și părintele Petru Pușcaș, din Parohia Gyula, ca delegat al Preasfințitului Părinte Siluan, Episcopul Ortodocșilor Români din Ungaria.

Cuvântul de învățătură adresat de Chiriarh a fost pus sub titlul „Rodire și nerodire” (cf. Efesenii 5; Luca 12) și în legătură cu Cazania despre moartea năpraznică, cu referire la parabola duminicală a bogatului căruia i-a rodit țarina, în cele trebuitoare pentru viața trupeză fără cugetarea la nevoile sufletului. Or, datorita creștină este aceea de a stabili echilibrul dorit între cele ale vieții trupeză și cele sufletești. Rodirea celor materiale fără implicațiile spirituale, ca de exemplu angajarea în ajutorarea celor din nevoile de orice fel, nu aduce folo-

sul așteptat. Ori, o rodire în plan duhovnicesc va avea ca urmare sigură și o bună chivernisire a celor trebuitoare vieții trupului într-un chip benefic pentru toți cei cuprinși într-un cadru umanitar.

În continuarea cuvântului Înaltpreasfinției Sale, părintele paroh Gabriel Gosta a dat citire Pastoralei Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române la prima Duminică a Postului Nașterii Domnului din anul 2016.

La sfârșitul Sfintei Liturghii, Ierarhul arădean, înconjurat de soborul de slujitori, a săvârșit Slujba Parastasului la un an de la trecerea la cele veșnice a vrednicului părinte ic.stavr. Leonte Para, fost paroh al acestei biserici pentru mai bine de patru decenii, ocupând în același timp și funcții administrative la nivelul eparhial, în Adunarea și Consistoriul Eparhial. Cu acest prilej, Înaltpreasfinția Sa adresează un părintesc cuvânt familiei și credincioșilor prezenți, arătându-l pe cel regretat ca frumoasă pildă de lucrare a pământului ce simbolizează ființa umană, aceia pe care slujirea preoțească a sfințit-o, așa cum vrea să ilustreze și proverbul cunoscut, anume că: „omul sfințește locul”.

La final, părintele Gosta Gabriel a mulțumit Înaltpreasfințitului Părinte Timotei atât în numele preoților slujitori, al numeroșilor credincioși prezenți, cât și al familiei părintelui Para Leonte, pentru dragostea și grija părintească pe care a arătat-o față de parohia Șimand, dând curs de fiecare dată invitațiilor adresate cu diferite prilejuri, fie de bucurie, fie de întristare.

AGENȚIA DE PELERINAJE BASILICA TRAVEL

Pelerinaj în Episcopia Caransebeșului 17 septembrie; 29 octombrie 2016

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" a Patriarhiei Române vă invită să participați într-un pelerinaj nou în Episcopia Caransebeșului, cu plecarea din Arad, în care aveți prilejul să vă închinați în Catedrala Mitropolitană din Timișoara, Catedrala "Schimbarea la Față" din Reșița și Catedrala episcopală din Caransebeș.

TARIF: 55 LEI

Pelerinaj la Mănăstirea Izbu 4 septembrie; 9 octombrie 2016

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" a Patriarhiei Române vă invită să participați într-un pelerinaj la Mănăstirea Izbu, cea mai veche mănăstire din Ardeal, cu plecarea din Arad. În acest pelerinaj aveți prilejul să participați la Sfânta Liturghie și să vă închinați la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Izbu.

TARIF: 50 LEI

Pelerinaj social în Țara Sfântă - plecare din Cluj - 6 - 10 octombrie; 3 - 7 noiembrie 2016

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" vă invită să participați la un pelerinaj în Țara Sfântă, cu închinare în Ierusalim - Sfântul Mormânt, Calea Crucii, Golgota, Grădina Ghetsimani; Nazareth - biserica unde Sfânta Fecioară Maria a primit Buna Vestire; Hozeva - moaștele Sfântului Ioan Iacob Românul; Betleem - Biserica Nașterii Domnului, precum și în alte minunate locuri.

TARIF: 495 EURO

Pelerinaj la mormântul Părintelui Arsenie Boca 10 septembrie; 24 septembrie; 8 octombrie; 22 octombrie; 5 noiembrie; 26 noiembrie 2016

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" a Patriarhiei Române vă invită să participați într-un pelerinaj nou la mormântul părintelui Arsenie Boca, cu plecarea din Arad. Mormântul părintelui Arsenie Boca se află la Mănăstirea Prislop, ce a fost ctitorită de Sfântul Nicodim de la Tismana în a doua jumătate a secolului al XIV-lea.

TARIF: 60 LEI

Pelerinaj la Mănăstirea Lainici 3 septembrie; 15 octombrie 2016

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" vă invită să participați la un pelerinaj nou la Mănăstirea Lainici cu plecarea din Arad. Mănăstirea Lainici este sihastria unde a viețuit Sfântul Cuvios Irodion, duhovnicul Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, închinare la moaștele Sfântului Irodion și la icoana Maicii Domnului Grabnic Ascultătoare.

TARIF: 85 LEI

Pelerinaj în Israel de Crăciun - plecare din Cluj - 20 - 27 decembrie 2016

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" vă invită să participați la Marele Praznic al Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos în Biserica Nașterii din Betleem. Printre celelate obiective, menționăm: Câmpul Păstorilor, Grota Laptelui, Muntele Tabor, râul Iordan, Ierusalim - cu Biserica Sfintei Învierii, Golgota, Sfântul Mormânt, locul unde s-a aflat Sfânta Cruce, Grădina Ghetsimani și Muntele Sion.

TARIF: 595 EURO

Pelerinaj în Țara Sfântă cazare la hoteluri 18 - 24 octombrie; 4 - 10 noiembrie; 14 - 20 noiembrie 2016

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" vă invită să participați la un pelerinaj în Țara Sfântă, cu cazare la hoteluri. Printre locurile în care ne vom închina, menționăm: Muntele Tabor, râul Iordan, participare la Sfânta Liturghie la Biserica românească de la Ierusalim, Biserica ortodoxă a Nașterii Domnului din Betleem, Drumul Crucii, Sfântul Mormânt și Biserica Învierii, Golgota.

TARIF: 695 EURO

Pelerinaj în Israel și Peninsula Sinai 19 - 25 octombrie; 07 - 13 noiembrie 2016

Agencia de Pelerinaje "Basilica Travel" vă invită să participați la un pelerinaj în Țara Sfântă și Peninsula Sinai de 7 zile, cu trecere pe la cele mai importante obiective: Lod, Muntele Tabor, Mănăstirea Sfânta Ecaterina, Ierusalim, Drumul Crucii, Golgota, Sfântul Mormânt și Biserica Învierii, Hozeva, râul Iordan, Biserica ortodoxă a Nașterii Domnului din Betleem și Biserica Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul.

TARIF: 730 EURO

ARAD - CENTRUL „SFÂNTUL APOSTOL ANDREI”:
B-dul Revoluției, Nr. 30, Tel./ Fax: +40257.466.784,
Email: arad@basilicatravel.ro. Program: 09.00-17.00

REȘIȚA - CENTRUL „SF. AP. PETRU ȘI PAVEL”:
Str. Republicii, Nr. 1, Tel/Fax: +40255.255.135.
Email: resita@basilicatravel.ro. Program: 09.00 - 17.00

BUCUREȘTI - BASILICA TRAVEL: Str. Doamnei, Nr. 20,
Tel/Fax: +4021.316.35.03, Mobil: 0741.260.424,
Email: office@basilicatrave1.ro. Program: 09.00-17.00

www.pelerinaj.ro, www.basilicatravel.ro

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CRISTINEL IOJA
Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Diac. CAIUS CUȚARU
Administrație: Pr. FILIP ALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:
Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
Tel/Fax: 0257-285.855, calea.mantuirii@yahoo.com
Tipărit la Poudique srl Arad.
ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
Costul unui abonament este de 50 lei anual.